

november 2020

Mediterran 2020

Jadran

1. november 2020, nedelja

Ždrilca, Pakleni – Nečujam, Šolta

Jutranje plavanje je dobra telovadba. V Ždrilcah je zelo močan tok, kot reka dere. Plavanje do kljuna barke je podvig. Nazaj grede moraš samo pravočasno zgrabiti kopalno lestev, da te ne odnese proč od krme.

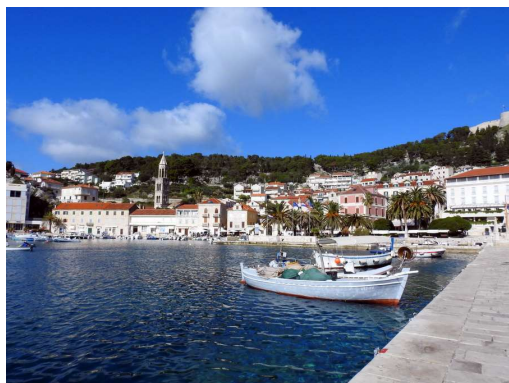
Obiščeva Hvar. Bočno se veževa na glavno obalo in nihče naju ne odžene. Celo vodo lahko brezplačno dolijeva. Luški redar pravi, da računajo samo v sezoni. Redki sprehajalci na obali bi kar klepetali z nama, očitno imajo pomanjkanje komunikacije v mrtvi sezoni. Vsi so nepričakovano prijazni za razvpiti Hvar...

Najbolj pomemben dogodek nedeljskega dopoldneva je maša. Šele po njej mesto malo zaživi, kafiči se napolnijo, ljudje sproščeno klepetajo na toplem jesenskem soncu. Ob 12h ponovno vsi izginejo na nedeljska kosila.

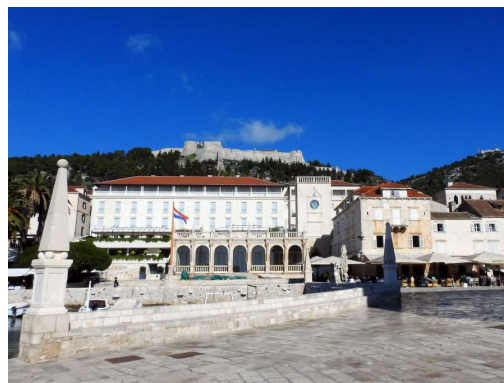
Tak je današnji Hvar, brez turistov, prijazen in umirjen.

Od rta Pelegrin do Šolte lepo in hitro jadrava na zahodnik. V Splitskih vratih veter ugasne. Odropotava do Nečujma, ki je vsaj še malo obsijan s soncem (v Stomorski je že debela senca) in sidrava v zalivu Potkamenica.

Zunaj je vse spokojno, mirno. Tudi veter je zaspal.

Hvar

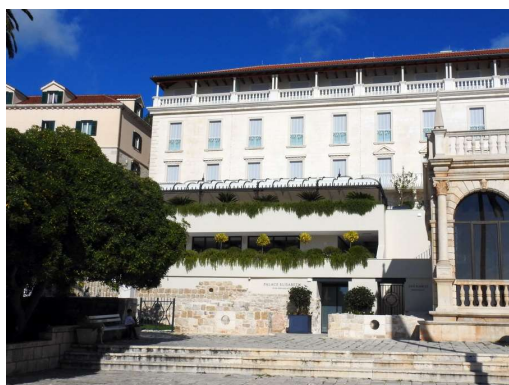
Hvar

glavni trg brez turistov

sva bila pri maši...

palace Elisbeth, heritage hotel

hvarske strehe

in levčki

hvarska riva

riva še v drugo smer

sončna jesenska nedelja, Hvar 2020

2. november 2020, ponedelje

Nečujam, Šolta - Borovica

Jutro je oblačno in naju prvič malo zebe. Kratki rokavi ne pridejo več v poštev, kopalke samo še za higieno.

Preden zapljujeva iz Nečujamskega zaliva, si ogledava še vse podzalivčke, za drugič. Dobri ljudje so v južnem kraku - Dioklecijanovem ribniku namestili opozorilne boje nad plitvo potopljenim zidom tako, da je prehod skozi »vrata« jasen.

Vetra ni niti za vzorec. Greva obiskat Vinišče, kjer nisva bila že zelo dolgo - odkar so tam počitnikovali prijatelji, najbrž je že več kot 15 let.

Izkaže se, da je spiti pivo v Vinišču skoraj misija nemogoče. Pomoli marine so v celoti porušeni, drugi zasedeni z ribiškimi ladjami. Na obali vlada mrtvilo. Turistov ni, domačini so »u maslinama«. Kapitan s kanočali (daljnogledom) le najde znamenja življenja na SZ obali. Parkirava na ponton izposojevalnice motornih čolnov (pred njim je celo ena jadrnica) z dobrimi 10 cm pod kobilico. V edinem odprtem lokalu zaužijeva pivo. Saj gre bolj za obred, kot za pivo....

Medtem se je zbudil veter in nekaj uric jadrava v rahel severo-zahodnik. Seveda ne prideva prav daleč, še do Punte Planke (rt Ploča) ne. V Kanici, ki je še obsijana s soncem, kapitan ne najde ustreznega mesta za sidro. Ugnezdiva se v Borovico, kjer nisva bila 25.... let. Vedno je bila zasedena.

Sva sredi ničesar, čeprav po zraku prav blizu civilizacije.

jutranji lignjelovec

Dioklecijanov ribnik, Nečujam

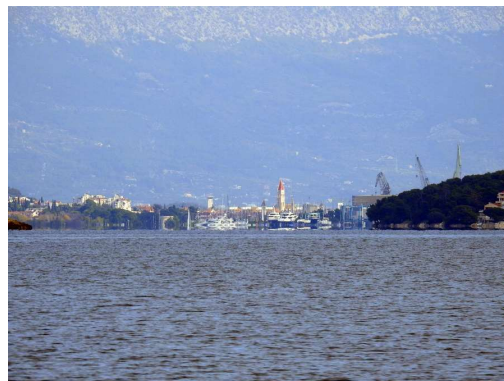
najin zaliv, Nečujam

sračja gnezda Dalmacije

sračja gnezda Dalmacije

Trogir

sračja gnezda Dalmacije

sračja gnezda Dalmacije

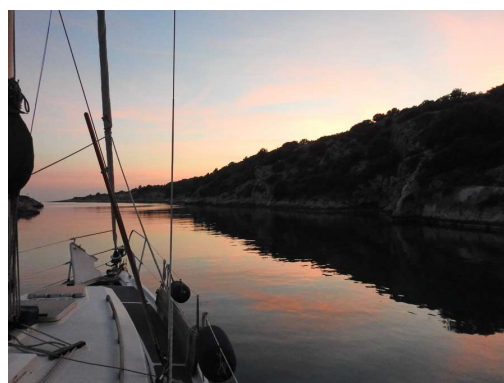
sračja gnezda Dalmacije

Vinišće

*moj vrt - ojlka in bori iz Jakljana, meta iz Veluma, Vrsar
(preplula 2600nm)*

Borovica

3. november 2020, torek

Borovica - Vela Krbela

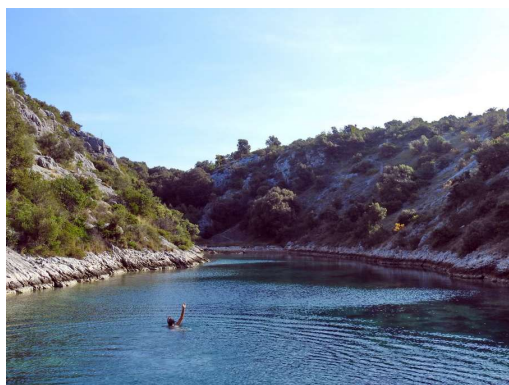
Kapitan zjutraj čofota okoli barke, kot bi bilo sredi poletja. Okolica je res privlačna, greje naju sonce in zabavajo ptiči in ribe. Ampak ni ravno primeren kraj za prezimit.

V marini Kremik na Petrolu dolijeva nafto, vode ne točijo. V marini jo lahko dobiš za ceno poldnevnega veza. V Primoštenu naju prijazen mornar priveže na skoraj prazen mestni pomol muring/krma. Vezana je še ena čarter jadrnica. Če v Kremiku ni zastoj vode, jo dobiva pa v Primoštenu. Narobe svet. Zadnjič sva dobila vodo na glavni rivi Hvara, danes Primoštena, nekaj kar v »normalnih« časih v Dalmaciji ne obstaja...

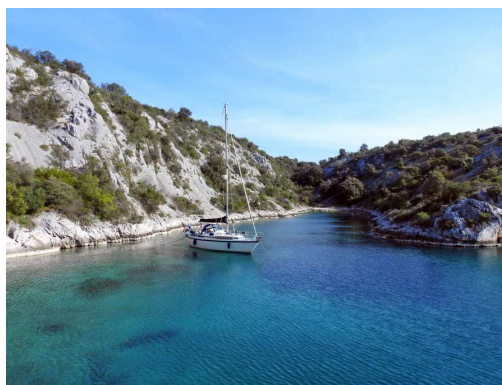
Greva po kruh in na pивce. Mesto spi. Trgovine so zaprte, večina gostinskih lokalov tudi.

Popoldan je ponovno jadralen. Do Vele Krbele naju žene veter. Vmes na rezervno panulo uloviva dve ribici, tretjo sva že dopoldan. Očitno je pravi čas za ribarjenje.

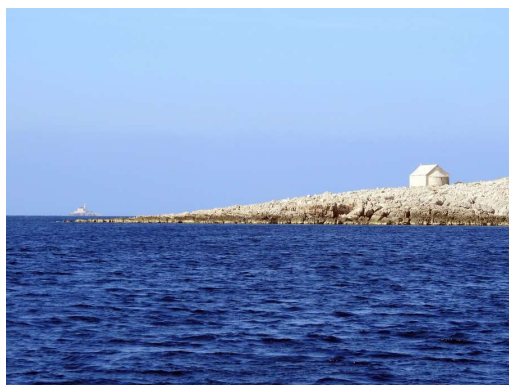
Sidrava v malem, zavetrnem zalivu. Okoli naju brenčijo lignjelovci.

kapitan v elementu

Lara v Borovici

Mulo in kapelica na rtu Ploča

obeležje Marije Loreto

Vespa

lepo urejena plaža v Primoštenu, kopalci manjkajo

prazen pomol, Primošten

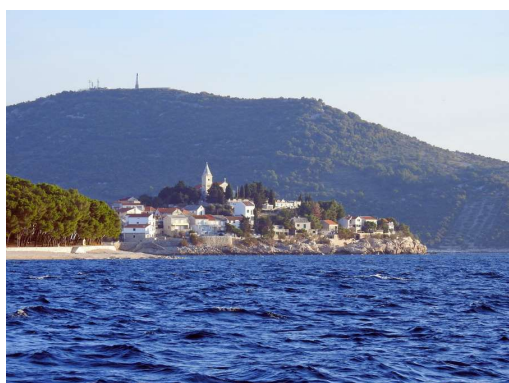
ureja se južna obala Primoštena

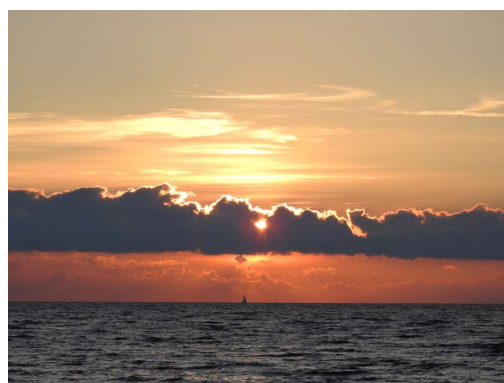
na vrhu primoštenskega griča je ogromno pokopališče

"leteći krožnik" je lepo obnovljen

Primošten - obala proti severu je vzorno urejena

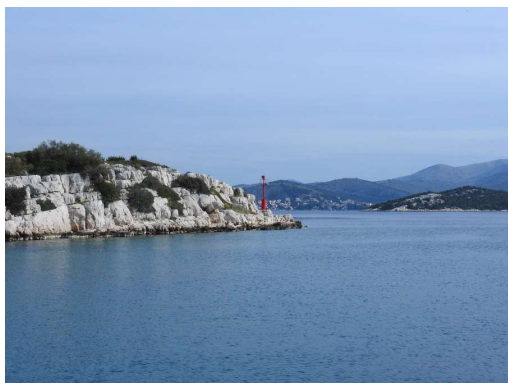

4. november 2020, sreda**Vela Krbela - Zlarin**

Kapitan je zjutraj znova čofotal okoli barke in pod njo z izgovorom, da čisti podvozje. Morje je danes kakšne pol stopinje toplejše...

Tik pred Zlarinom ujameva lokardo in prijateljem sporočiva novo količino rib za kosilo. Kot ponavadi se sidrava pred malim domačinskim mandračem v podzalivu Zlarina, pod vilo Tony-a Maglice. Za burjo bo super, za maestral malo manj. Tokrat se obeta močna burja in šibak maestral.

Lepo je po 3 mesecih stopiti v toplo hišo prijateljev. Kar nekaj tem se je nabralo...

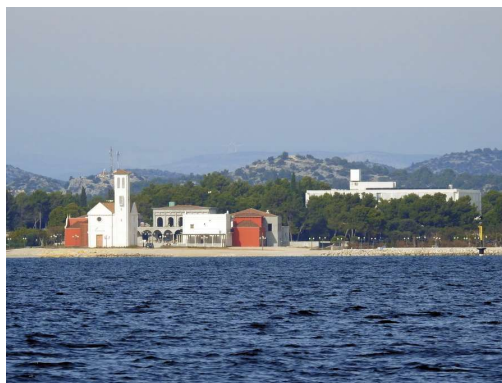
v zavetju pred maestralom in burjo, Krbela Vela

čiščenje podvozja

higiena

Dalmatinska vas, malo večja maketa, v Solarisu

5. november 2020, četrtek**Zlarin**

Po jutranjem pregledu trgovine in kafiča, gremo s prijateljema k njenemu prijatelju slikarju na drugi konec vasi na kosilo na teraso z razgledom čez celo vas. Ko zaključimo, pri Jordanki komaj še uspem pred nočjo oprati in obesiti perilo in dan je naokoli.

6. november 2020, petek**Zlarin**

Ponoči sva imela program.

Ob 02h26 začne tuliti alarm. Ker nimava vklopljenega sidrnega alarma, pogledava naokoli. Na otoku je zmanjkalo elektrike in vklopil se je alarm v vili Anteja Maglice (Maglight). Alarm čez čas utihne in greva nazaj spat. Čez 15 minut silni val skoraj prekucne barko. Ponovno splezava ven in ugledava gasilsko barko na pomolu. Sredi vasi se vije žareč dim. Predvidevava, da je pregorela trafo-postaja in greva nazaj spat. Zjutraj izveva, da je gorel farovž. Vnel se je dimnik. Očitno ga je Don Spomenko pozabil očistiti. Električno so ponovno priklopili ob 9h in šele takrat malo misto ponovno oživi.

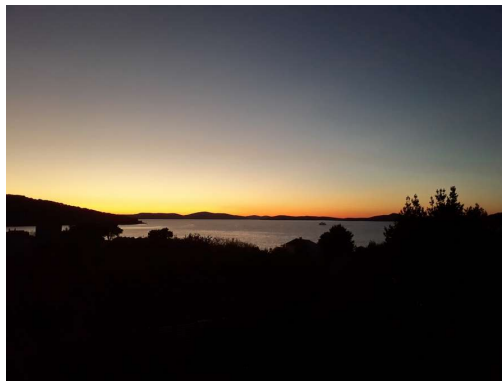
Krasen dan je in dopoldanskega kopanja se ne da izpustiti. Z Jordanko si privoščiva celo »plavajoči« klepet. Šef ponovno čisti podvozje barke, za zimo...

Potem sva ponovno družabna. Najprej k enim prijateljem, potem k Jordanki in Tončiju na kosilo s še drugimi ubežniki pred virusom. Druženja se dogajajo strogo na terasah, ampak brez mask.

Kapitana komaj zvlečemo na kosilo. Vrtnari, popravlja, prenaša stvari okoli hiše sem in tja, da bi se vsaj malo odkupil za gostoljubje.

vsako jutro naju obiščejo kajakaši

sončni zahod s terase, tokrat Jordankine

ostanki farovža

7. november 2020, sobota

Zlarin

Prav poprečen dan. Greva v trgovino, na kavo in k Jordanki in Tončiju.

Bogdan se prelevi v hišnika, jaz v gospodinjsko pomočnico...

Zvečer skromno martinujemo.

malar

brusilec nožev

Na zdravje!

8. november 2020, nedelja

Zlarin

Zbudi se v najhladnejše jutro na tej poti. V barki je 10 stopinj. Še dobro, da imava s seboj pernico. Dokler Lare ni obsijalo sonce, ostaneva skrbno zavita vanjo. Ko se malo ogreje, greva plavat...

Čez dan ponovno pomagava prijateljema pri hišnih opravilih.

Zvečer se preseliva na vaški pomol, priklopiva na elektriko in dolijeva vodo. Preveriva delovanje kaloriferja...

9. november 2020, ponedelje

Zlarin - Lavsa

Zjutraj je bilo lažje vstati, vklopila sva kalorifer.

Pogled na Zlarin je čarovniški. Po dolini z otoka v zaliv priteka hladen zrak. Razliva se čez toplo morje in mandrač skupaj s pomolom zavija v meglo.

Greva po mandarine h Krasičem. Drevo je staro 40 let in vedno neverjetno bogato rodi. Poleg velike vreče sadežev dobiva od Ane še nekaj idej za predelavo mandarin.

Med potjo srečava laboda in Jordanko, ki ju slika. Nenavadno ju je gledati, kako čofotata po morju.

Nasvidenje Zlarin. Zaželimo si, da se ponovno snidemo naslednjo pomlad, da ostanemo zdravi.

Odropotava do zaliva Sv. Nikolaj na Murterju. Maestral se do tam že primerno okrepi in lepo orcamo čez valove do Opata. Za Kornatom postane jadrnanje uživaško - ni valov, ni običajnega prometa. Drsiva med otoki, ki se kopajo v jesenskem soncu. Cik-cakava po kanalu do Lavse, kjer se veževa na bojo pred hišo prijateljev Kornatarjev (posestniki Kornatov).

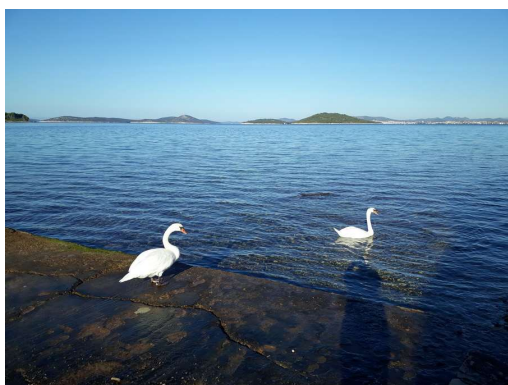
Skoraj nemogoče je opisati mir in lepoto zaliva v sredini novembra, ko razen domačinov daleč naokoli ni nikogar. Vonjajo se ognjišča, lovijo se lignji, na neosvetljenem nebu žari milijone zvezd. Spokojnost, ki jo bova težko zapustila...

jutranja megla se vali skozi mandrač...

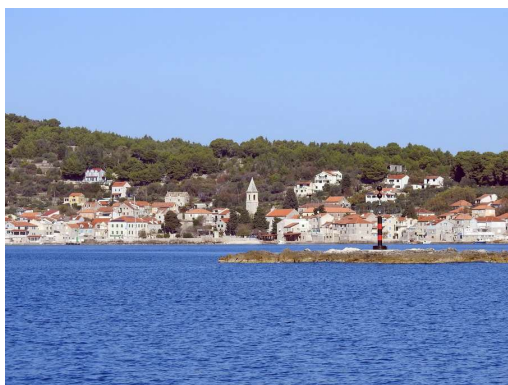
...jesenski Zlarin s pomola

labodi so prišli v toplejše morje

četrтина ogromnega mandarinovca

Prvič luka

Prvič, Šepurine

Vodice

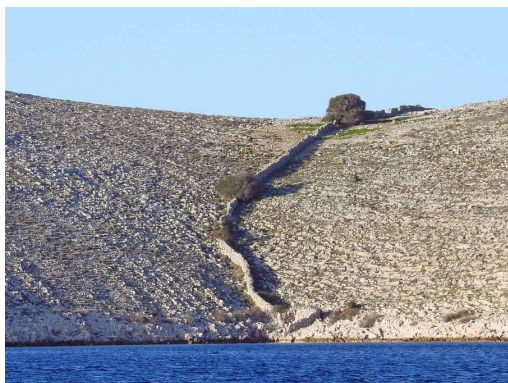
Kornati

Ravni Žakanj

divje ovce

suhozid na Kornatu

Lavsa

10. november 2020, torek

Lavsa

Za zajtrk sveži lignji, za kosilo na gardelah pečeni brancini, zlati cipli, trilje, za večerjo grški kostanji. Kopenje v popolni bonaci, priprava drv, popravljanje solarnega sistema za pridobivanje elektrike prijateljev in z nočjo polaganje mrež in lignjelov.

Tole najino bivanje na Lavsi lahko vzameš kot pravljico ali kot opozorilo, da smo pozabili živeti brez vpliva potrošništva, medijev in politike.

zajtrk

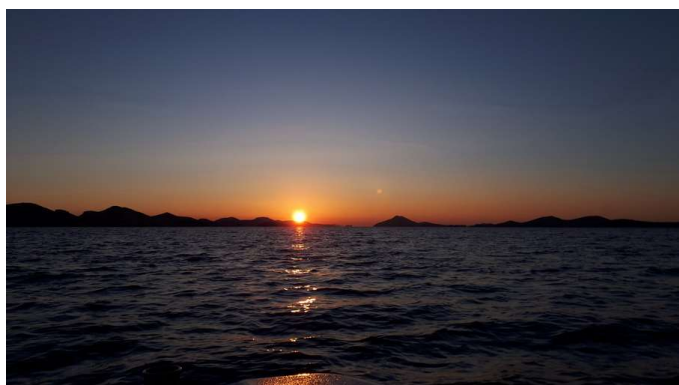
kosilo

preprosto in dobro, odlično

sonce se poslavlja

ribiča sta že v akciji

Vlado

11. november 2020, sreda

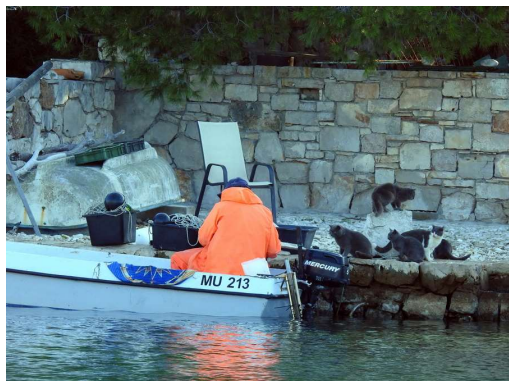
Lavska

Še en prelep dan. Vreme je oktobersko.

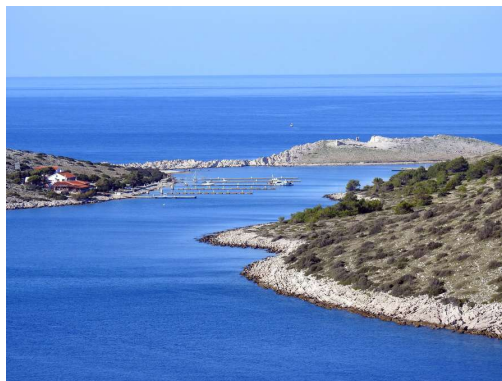
Ribiča za slab ulov krivita bonaco, vendar sta nalovila vseeno dovolj rib za kosilo.

Bogdan pomaga pripravljati drva. Jaz zlezem na bližnji hrib in pred kosilom zaplavam. Veliko priložnosti za kopanje v morju letos najbrž ne bo več.

Z nočjo gresta »fanta« ponovno lovit. Lignji niso bili lačni - bonaca. Bomo videli, kaj se bo do jutra zapletlo v mreže...

mački štejejo ulov

marina Piškera je odprta do 31. oktobra

plič pred Piškero, v ozadju Kornat

pogled proti Murterju

vhod v zaliv Lavse

Lavska

hiške

Lara

12. november 2020, četrtek

Lavska - Komoševa, Iž

Tudi današnji ulov za domačega ribiča ni bil prav uspešen. Predvsem ni vesel velikega vozla na mreži, ki ga je naredil ugor pri kraji rib iz mreže. Ribič vajenec dobi svoj delež rib. Vsaj še dva dni ne bova lačna.

Sivo, oblačno nebo nama olajša slovo od Lavse. Nasvidenje prijatelji.

Kornati so obarvani zimsko. Napovedanega vzhodnika je premalo za jadrnanje. Ko skozi Malo Proverso zapljujeva proti Levrnaki, začne deževati in dežuje tudi, ko pristaneva bočno na notranjem pomolu v Komoševi (Mali Iž).

Po »ribjem« kosilu, se povzpneva do Milivoja v Muče, 60 metrov, oziroma 220 stopnic nad pristaniščem. Star je 88 let in ne zmore več obdelovati oljk. Včasih sva pri njem kupovala olje, sedaj greva vsakič, ko plujeva mimo, na prijateljski klepet. Tema večera je bil udar strele v njegovo hišo, dva dni po najinem poletnem obisku na poti v Grčijo. Imel je srečo, da je preživel.

Zunaj so divjale nevihte in Milivoj je ob 12h ponoči vstal in šel pogledat pred hišo, kaj se dogaja. Njegova hiša stoji na precej izpostavljenem mestu. Ko se je vrnil v sobo, je okoli sebe zagledal milijone iskric, ki so ga pikale. Sklonil se je k postelji, nato je udarilo. Vso napeljavo je vrglo iz zidov. Ko se je pomirilo, je na vzglavju svoje postelje našel v plastično kepo zviti scvrt televizor, stensko uro na tleh med ostanki ometa in črno sled, kjer je bila antena in telefonska napeljava. Kasneje je splezal še na podstrešje, zagledal veliko luknjo v strehi in z vedrom vode pogasil tleča lesena tla.

Po 220 stopnicah sestopiva do barke, obogatena s kilo limon, 5 kilami mandarin in dvema vrečkama zmrznjenega mladega boba, ki ga je prihranil zame, ker ve, da ga obožujem.

Deževalo ni le med najinim premagovanjem stopnic gor in dol. Kapitan izkoristi nebeški blagoslov za »jadrnanje ob pomolu«. Odvije in razsoljuje genovo.

zimski Kornati

vse kar Kornatar potrebuje...

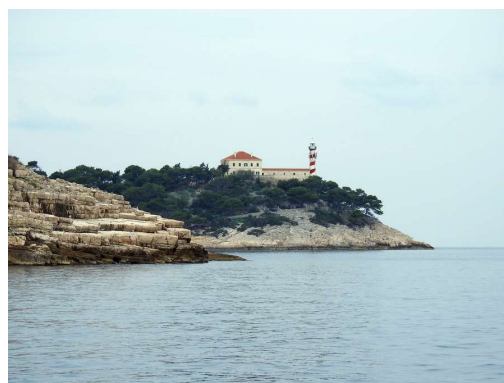
Vrulje

Kravljačica

Gospa od Tarca, originalno Gospa od Petrove, ker je bila 1. julija, blizu Petra in Pavla. V novejši dobi jo preimenujejo in prestavijo na 7. julij.

svetilnik Sestrice

pusta lepota

Mala Proversa

13. november 2020, petek

Komoševa, Iž - Ilovik

Vreme noče več sodelovati. Čeprav se zbudiva v sončno jutro, so napovedi slabe. Časi za potepanje po morju se iztekajo, v ponedeljek je napovedan konkreten dež. Najboljša izbira priveza za prehod fronte je marina Vrsar, kjer je Lara doma...

Po mirnem, praznem morju motorirava proti severo-zahodu. Vetra ni, vreme je pretežno sončno in sorazmerno toplo. Na celi poti srečava trajekt za Dugi otok, križarko, ki s severa pluje na zimovanje v Zadar in pred Silbo trop lignjelovcev. Pridruživa se jim (v varni razdalji, da naju nebi kamenjali J). Nisva uspešna.

V temi se veževa na bojo pod Sv. Petrom nasproti Ilovika. Za večerjo sta čači na lešo (grdi a dobri ribi dušeni skupaj z zelenjavo).

Danes večerno ogrevanje barke ni potrebno. V barki je skoraj 19 stopinj, morje jih ima samo še 17.

hranjenje tun v ogradah neposredno s plivaric

trajekt za Dugi

križarka gre na zimovanje

14. november 2020, sobota

Ilovik - Unije

Zjutraj predstaviva Laro na vaški pomol in greva po kruh in limone. Pek je zaprl pekarno pred desetimi dnevi, limone še niso dozorele, trgovina je zaprta, enako vse gostilne. Srečava podšefa od Amica, ki pove, da imajo odprto samo ob nedeljah po maši. Vas je prazna. Razen nekaj uvoženih zidarjev so vse kolikor toliko žive duše na delovni akciji. Čistijo pot na Dida.

Odplujeva proti Unijam. Kapitan poskusi loviti lignje pred Balvanido, nič, pred Vnetkom (svetilnik na Unijah), nič. Opazujeva policaje, ki prav tako lovijo lignje s policijskega gliserja. Obupana se predstaviva zahodno od svetilnika in končno je pravi teren. Kapitanu se smeji - ujame 13 lignjev (ligenčkov za grške pojme). Ko linijski katamaran zapusti vaški pomol se le pusti prepričati, da so šli lignji spat. Veževa se bočno na razdejan pomol. Ker je jutri nedelja, pride prva »linija« šele ob 11h, ko bova midva že na Kvarnerju.

Kmalu naju opazijo stari znanci, ki so na Unijah v prostovoljni karanteni, da ne bi staknili virusa. Klepetamo malo bolj na daleč, s kozarčkom uza v roki....

Pomol na Unijah dograjujejo. Podrli so čelo starega pomola in del nasipa. Dogradili naj bi ga v obliki črke T. Polagajo osnovo za krak, ki bo usmerjen v zahod, da bodo najmočnejši valovi udarjali v njegovo čelo. Kasneje bodo zgradili še krajši krak proti obali. Na zunanji strani bodo pristajale linijske ladje in katamaran, na notranji bo za domačine in morda za jahtaše. Vsekakor ne bo več zastoj.

Vas je razkopana. Polagajo vodovod in kanalizacijo. Popolna preobrazba...

Za večerjo imava ribe, lignji pridejo na vrsto jutri.

Ilovik

glavna ulica, Ilovik

Unije v večernem soncu

15. november 2020, nedelja**Unije - Vrsar**

Ponoči je deževalo in jutro je jesensko turobno. Po ogledu vaške preobrazbe izplujeva.

O napovedanem jugozahodniku in dežju ni ne duha ne sluha. Na Kvarnerju sije sonce in piha maestral iz smeri v katero plujeva. Ne jadrava sem in tja, ker bi bil rezultat glede na hitrost vetra porazen. Pri Puli se vetru pridružijo še zopni valovčki. Ob sončnem zahodu postane hladno.

Ob 19h zmagava. Živa, zdrava, z enim bokobranom in eno ribiško palico minusa, po 2.774 preplutih miljah priveževa Laro na njeno mesto v marini Vrsar in vklopiva kalorifer.

Zjutraj so bili lignji na »šporko«, zvečer na šnicel...

Po kočirji meditirava v ogretem kokpitu in naenkrat nekaj čofne v morje. Poskočiva in ugotoviva, da je mašinca za lovit ribe samostojno zapustila svoje mesto na konstrukciji za solarne panele in končala 2 m pod morjem. Očitno noče več sodelovati. Rešiva jo z »rampinom« (malo sidro na vrvici). Ne bo tako zlahka nehala loviti ribe, bo dobila novo pritrditev, ki ne bo več iz plastike.... (pred dobrimi dvema tedni je izvlekla 3 kg ribo brez pripomb).

jutranje Unije

dograjevanje pomola na Unijah

dograjevanje pomola na Unijah

dograjevanje pomola na Unijah

dograjevanje pomola na Unijah

Nasvidenje Unije, upava da ne bova predolgo "zaprta".

Unijske stene

oblaki v odhajanju

že drugo plavajoče drevo v dveh dneh

reševanje mašince

16. november 2020, ponedelj**Vrsar**

Zunaj dežuje, lije. Toliko dežja nisva doživela v vseh 3 mesecih in pol.

Na vrsti je pospravljanje in čiščenje sardel.

Sva si zaželela ocvrte sardele. Bogdan je šel zjutraj ponje k ribičem na pomol. Kupil je kilo, v vrečko so padle tri kile...

17. november 2020, torek**Vrsar**

Vremena so se zjasnila in končno prideva do dobre kave in klepeta v Velumu (marinski Kafič).

Potem začneva malo bolj resno pospravljati in zlagati stvari na kupe...

18. november 2020, sreda

Vrsar

Pospravljava in polniva avto.

Popoldan naju razveseli obisk kompletne posadke Sieste, štirje mornarji in dve guardiji (terierčka). Kar nekaj tem se je nabralo za klepet od zadnjega srečanja pred več kot tremi meseci na Mathrakiju. Sprehodimo se do bifeja v zimskem kempu Porto Sole in uživamo v toplem zimskem soncu.

Zimski kempi v Istri so polni »digitalnih nomadov« v avtomobilih. Tako so v Glasu Istre poimenovali ubežnike pred virusom, ki lahko delajo od kjerkoli. Povpraševanje je tako veliko, da so nekatere sicer poletne avtokampe ponovno odprli...

19. november 2020, četrtek

Vrsar

Pospravljava.

Lara gleda že najmanj 2 cm več iz vode, kot ob prihodu. V avtu je vedno več škatel, potovalk, vrečk in vrečic.

20. november 2020, petek

Vrsar

Greva v nakup hrane za naslednjih 14 dni, ko bova v karanteni. Najprej osrečiva branjevce in branjevke na poreški tržnici. Vse komaj zloživa v avto in se zapeljeva še v Konzum v Vrsarju.

Popoldan napolniva še nekaj Ikea vreč s stvarmi iz barke. Trudiva se odpeljati vse stvari, ki so slane. Nihče ne ve kdaj nam bo ponovno dovoljeno vzdrževati barke in ne bi bilo dobro, da v barki kaj splesni.

21. november 2020, sobota

Vrsar - Ljubljana

Dan odhoda.

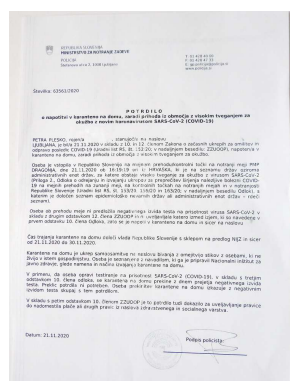
Bogdan se gre v avtu tetris s prtljago, jaz pomivam in pometam notranjost Lare. Prah naju bo počakal, z novim dodatkom seveda...

Bogdanu ob 2h uspe poravnati vsebino avta z naslonjali za glavo prednjih sedežev. Še zadnja kava brez maske v Velumu in se odpeljeva.

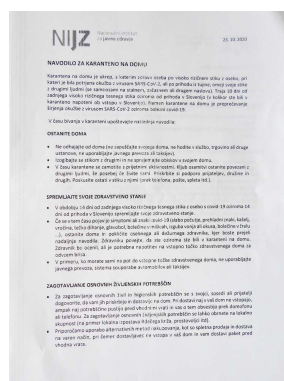
Peljeva se po stari cesti ob morju mimo Novigrada, Umaga, da se še malo nagledava lepe okolice.

Prideva na mejo v Sečovlje in policaj v kletki ni navdušen nad najino razlago od kje prihajava in koliko časa sva manjkala v Sloveniji. Kar malo freh je. Pove, »da nismo na tržnici« in nama odredi karanteno. Parkirat za vogal in počakat... Drugi prijazni, skorajda razumevajoči policaj nama čez dobrih 5 minut vroči odločbo o karanteni in navodila za uporabo.

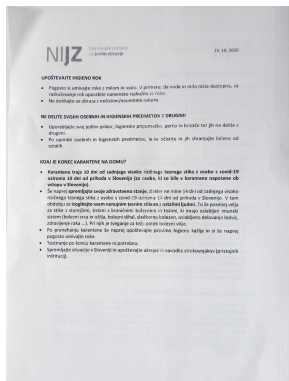
Na poti do Ljubljane naju nihče več ne ustavi. Srečno se pripeljeva na domače dvorišče s pretečeno registracijo naše Mazde...

ad informandum: odločba o karanteni

navodila za uporabo 1

navodila za uporabo 2

22. november 2020, nedelja

Ljubljana

In sedaj bova do 30.11.2020 zares doma.

Domov sva pripeljala 360 kg prtljage, sta izračunali vnukinji. Imava dovolj časa, da vse v miru spraviva v red...

Blog se nadaljuje, ko ponovno izplujemo.